

Драгни.

Не ме гледай, дѣто сѣмъ тѣй (показва на дрехитѣ си), не гледай и това, дѣто господарятъ ми ме мѣри предъ тебе, а на тебе казва Киръ Михо... Е-хе! като останемъ двама, ние си приказваме като другари, и — да знаешъ какво има!...

Миху (съ любопитство).

Какво е, Драгне?

Драгни.

На ли си при войводата? на ли носишъ дѣлъкъ мечъ? Знай — де!

Миху.

Та отъ дѣ да знаѣжъ?

Драгни.

Че на ли си при войвода?

Миху.

При войводата, ама... Азъ не приказвамъ тѣй съ него, както ти съ...

Драгни (съ задоволение).

Това е то! Такъвъ ме гледашъ, ама... Само, не казвай никому — хж!

Исаѣъ (подслушва).

Миху.

Не сѣмъ отъ тѣхъ.

Драгни (приближава до Муха и малко снижено).

Войводата царъ ште става.

Миху (смаяно).

Царъ ли? ами че царятъ ни?